

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/87/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0020201180
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:0020201180.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členov senátu JUDr. Moniky Gécióvej, PhD. a Mgr. Miloša Greguša vo veci starostlivosti súdu o mal. M. I. nar. XX.X.XXXX bývajúcu s matkou zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Michalovce dieťa rodičov: MUDr. M. I. K., rod. Z. nar. X.XX.XXXX bývajúcej na ul. U. a S. č. XXXX/XX v S. právne zastúpenej JUDr. Jurajom Špirkom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom na Nerudovej ul. č. 6 v Košiciach a Z. I. nar. XX.X.XXXX trvale bývajúceho v S. (bez prihlásenia) aktuálne na St. A. XX, XXXX G., I. právne zastúpeného JUDr. Mariánom Havrilom advokátom so sídlom Advokátskej kancelárie na ul. Nám Slobody č. 13 v Michalovciach v konaní o určenie výživného o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Michalovce z 13.10.2021 č.k. 15P/42/2020 - 286 takto

rozhodol:

I. Mení rozsudok tak, že zaväzuje otca Z. I. nar. XX.X.XXXX prispievať matke maloletej MUDr. M. I. K., rod. Z. nar. X.XX.XXXX na výživu mal. M. I. nar. XX.X.XXXX sumou 321 Eur mesačne od 19.8.2019 do 6.7.2020 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

II. Dlžné výživné od otca pre mal. M. od 19.8.2019 do 6.7.2020 v sume 2.846,70 Eur je otec povinný zaplatiť matke maloletej do 60 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Matke nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol nasledovne:

I. Otec je p o v i n n ý prispievať na výživu maloletej M. I., nar. XX.X.XXXX výživným vo výške 505 Eur mesačne za obdobie od 19.8.2019 do 7.7.2020, ktorú sumu je otec povinný prispievať k rukám matky vždy do 15-teho dňa, toho ktorého mesiaca vopred.

II. D l ž n é v ý ž i v n é za obdobie od 19.8.2019 do 7.7.2020 v sume 5 109,03 Eur súd u k l a d á otcovi zaplatiť v piatich 1 021,80 eurových splátkach, splatných spolu s bežným výživným, pod následkami straty výhody splátok s tým, že prvá splátka je splatná 15-tým dňom nasledujúceho mesiaca od právoplatnosti rozsudku.

III. Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov konania.

2. Rozhodol tak na podklade návrhu na rozvod manželstva podaného na súd dňa 19.8.2019, ktorým sa matka o.i. domáhala určenia výživného od otca pre maloletú na 300 Eur mesačne od podania návrhu. Súd prvej inštancie v tejto časti vylúčil návrh na samostatné konanie, pretože v konaní o rozvod manželstva súd koná o úprave pomerov manželov k ich maloletým deťom na čas po rozvode (§100

CMP). V priebehu konania matka upravila návrh na určenie výživného, keď žiadala priznať výživné v sume 600 Eur mesačne. Poukázala na to, že otec na výživu maloletej neprispieval počas celého rozvodového konania a až po opakovanom napomenutí prispel celkovou sumou vo výške 560 Eur, konkrétne osemkrát poslal po 70 Eur. Príjem otca podľa jej vedomostí je 3. 300 Eur, pracuje v zahraničí, kde odišiel v marci 2019. Od toho času sa nijakým spôsobom nepričinuje o výchovu, či starostlivosť o maloletú dcéru a neustále od nej požaduje finančné prostriedky. Okrem toho, že otec má vysoký čistý mesačný príjem, bol aj vlastníkom rodinného domu v Anglicku, ktorý počas konania o rozvod manželstva predal za 86 000 Eur. Uviedla, že výdavky otca na rádio, internet, mobil, platbu kreditnej karty na posilňovňu a iné nepovažuje za nevyhnutné. Poznamenala, že otec poberá štátne sociálne dávky vo výške 280 Eur, ktoré jej vôbec nemal v úmysle zaplatiť, tieto jej vyplatil až po upozornení sudkyňou pri rozvodovom konaní. Tieto dávky sa nezahŕňajú vôbec do výšky výživného, ani sa nezohľadňujú. K uzavretiu rodičovskej dohody o výživnom v konaní o rozvod došlo z toho dôvodu, že otec maloletej bol počas konania nekontaktný, vypol si telefón, neprišiel ani na jedno pojednávanie osobne, nič ho nezaujímalo. Jediná jeho podmienka rozvodu bola, že bol ochotný zaplatiť výživné 150 Eur a nič nebol ochotný zjednávať. S takouto sumou po rozvode súhlasila len z toho dôvodu, aby došlo okamžite k rozvodu, pretože má vysoké finančné náklady a platí úvery, ktoré si zobral otec maloletej. Dodala, že otec počas doby desiatich rokov, počas ktorých s ním žila v spoločnej domácnosti, neprispieval na maloletú, ani na spoločnú domácnosť, živila aj jeho. Trvala na tom, aby si našiel prácu, preto vznikli tieto spory. Platila aj výživné na jeho nezaopatrené deti, a to na N. v sume 84 Eur a na S. v sume okolo 100 Eur mesačne. S otcom maloletej mali nezhody už od januára 2018. V marci 2019 otec odišiel do Švajčiarska. Mal im dokázať, ako sa zmenil, ako im začne finančne pomáhať. Miesto toho každý druhý týždeň prichádzal domov neohlásene s tým, že vždy od nej žiadal peniaze a keď mu nedá 1 000 Eur - 1 500 Eur, tak neodíde do Švajčiarska. Poprela, že by otec odišiel do Švajčiarska s igelitkou, ale s plne naloženým autom. Predtým si v Anglicku nakúpil oblečenie, hrnce a botasky za jej peniaze. Každé dva týždne mu robila nákupy potravín do Švajčiarska a v septembri 2019 na neho prepísala svoje auto Ford Focus. Ani po tom, ako otec odišiel do Švajčiarska pracovať, neprispieval na výživu dcéry ani centom, ani na domácnosť. Vydieral ju financiami, tak dospela k rozhodnutiu, že v auguste 2019 podala návrh na rozvod a takisto na určenie výživného. Maloletá potrebuje na bezlaktózovú stravu 350 až 400 Eur mesačne, len jeden nákup za jogurty činí 115 Eur. Mesačné náklady na maloletú dcéru v období od 16.8.2019 do 7.7.2020 vyčíslila matka na sumu 1.667 Eur. Suma 600 Eur, ktorú od otca žiada je minimum, ktoré potrebuje pre výchovu dieťaťa. K výdavkom na prenájom bytu otca vo Švajčiarsku v sume 900CHF mesačne uviedla, že môže bývať s kamarátmi, aby mal znížené výdavky. Porovnála, že za mobilný telefón platí 40 Eur mesačne a otec až 100 Eur mesačne. Náklady na oblečenie pre maloletú vyčíslila na 183 Eur mesačne, len botasky stoja 52 Eur, tričko 18 Eur, nohavice 22 Eur. Mesačne kúpi maloletej aj tri tričká, ktoré potrebuje na telesnú výchovu, na klavír. Nemá jednu vec mesačne, ale má aspoň tri až päť vecí, aby mala na prezlečenie. Na telesnú výchovu má dvoje botasky a jedny trampky, taktiež kúpila maloletej vrecúško, 4 pančuškové nohavičky. Len teraz mala náklady vo výške 59 Eur, maloletá rastie. Náklady na školské potreby činia 100 Eur, maloletej kupuje ceruzky s gumou, najdrahšie perá Piloty a každý týždeň potrebuje meniť tuhu. Tieto potreby potrebuje mať aj na anglický jazyk v anglickej taške. Kupuje jej pomôcky na klavír, na anglický jazyk, knihy a klavírový notes. Taktiež jej zakupuje farbičky, ktoré opotrebováva. V rozhodnom období matka žila v spoločnej domácnosti s maloletou dcérou a synom z prvého manželstva MaV., ktorý študoval na vysokej škole. Bývajú v jej rodinnom dome, pričom náklady na elektrinu, plyn a vodu činili 330 - 350 Eur mesačne. Pracuje ako čelustný ortopéd a v tomto období poberala minimálnu mzdu 472 Eur. Musela si požičiavať peniaze od svojho brata, keďže doposiaľ spláca úvery za otca maloletej. V tomto období splácala za neho úvery vo výške 300 Eur vo VÚB Banke a 300 Eur v Slovenskej sporiteľni, nakoľko vtedy boli manželia. Zostatok na jednom úvere činí 13.000 Eur a na druhom 14.000 Eur. Rodinné prídavky na maloletú vo výške 2025 Eur jej otec zaslal 7.7.2020, a to až na základe výzvy sudkyne pri rozvode manželstva. Čo sa týka úverov, tieto úvery neboli použité na ambulanciu v Bratislave a Londýne, ako tvrdil otec. Otec nepracoval desať rokov, bol manažérom Q. H. N., s.r.o., mal minimálnu mzdu. Úvery si vzal na luxusný život, keď išiel do Ameriky. Úver, ktorý platil Halifax Loyd, vzal v roku 2010, keď prišiel na Slovensko. Úver Halifax už zaplatila matka a zostatok na Loyd má 2 200 Eur. V Anglicku majú ďalších sedem úverov, ktoré všetky platí matka, zaťažila firmu, ktorá je v mínuse 80 000 Eur. Matka má dve spoločnosti, jedna spoločnosť je na Slovensku a druhá v Anglicku. Spoločnosť na Slovensku je plusová. Obrat v spoločnosti na Slovensku je v priemere 150 000 Eur, daňový základ bol v roku 2019 okolo 16 000 Eur. Anglická firma je doteraz stratová mínus 80 000 Eur. V slovenskej spoločnosti je len ona, táto spoločnosť vznikla dávno pred manželstvom. V Anglicku v tom období boli spoločníci spolu s otcom, otec má v spoločnosti dlhy. Čo sa týka darčiekov pre maloletú, otec raz kúpil maloletej asi tri svetríky a kopu sladkostí. Suma 1800

libier, ktoré matka vybrala z účtu boli jej peniaze, otec desať rokov nikde nerobil. Otcovi poslala 2 000 libier, o čom je dôkaz na Lloyds účte. Čo sa týka rodinných prídavkov, žiadne účty otcovi nezablokovala. Potvrdila, že otec zaplatil asi dve splátky, ale všetky úvery spláca ona. Otec s bankou nekomunikuje. Má vedomosť, že otec predal jej auto, ktoré je predmetom BSM, z čoho mal peniaze a kúpil si nové auto Audi Q5.

3. Otec sa nestotožnil s návrhom matky na priznanie výživného od podania návrhu na rozvod, pretože v konaní o rozvod by bol návrh zamietnutý a má sa konať v samostatnom konaní. Navrhol priznať výživné od momentu vylúčenia vecí na samostatné konanie. Matka podľa neho žiadnym spôsobom nepreukázala dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by mal súd aplikovať § 77 ods. 1 Zákona o rodine. V jej prípade neexistuje žiaden dôvod pre určenie výživného pred podaním návrhu, ktorý urobila ústne do zápisnice v konaní o rozvode manželstva. Návrh matky otec považuje za účelový. Uviedol, že prispieval na výživu maloletej podľa svojich možností a schopností dobrovoľne 70 Eur mesačne, už od opustenia spoločnej domácnosti. Matka ho vyhodila zo spoločnej domácnosti s jednou igelitovou taškou osobných vecí, a preto si musel zabezpečiť všetky osobné veci, s čím mal spojené nemalé výdavky. Veci, ktoré sa nachádzali v jej rodinnom dome, mu odmietla dať. Dňa 7.7.2020 poslal matke prídavky, ktoré mu boli vyplatené na maloletú vo Švajčiarsku vo výške 2 025 Eur. Od podania návrhu tak poskytol matke na výživu maloletej dcéry sumu 2 375 Eur, ktorá podľa jeho názoru dostatočne pokryla náklady na výživu maloletej, a preto nie je dôvod na určenie výživného. Ďalším dôvodom zamietnutia návrhu je ten, že matka s ním na pojednávaní o rozvode dňa 30.6.2020 uzatvorila rodičovskú dohodu, v zmysle ktorej bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej 150 Eur mesačne, pritom sa vychádzalo z rovnakého obdobia a okolností rozhodujúce pre určenie výživného sa ani jednej strane nijako podstatne nezmenili. Poukázal na neopodstatnené a nadhodnotené výdavky matky na maloletú dcéru, sumu prevyšujúcu 1 600 Eur mesačne považuje za astronomickú. Už to svedčí o účelovosti návrhu matky, ktorý bol podaný len preto, že sa s ním rozišla v zlom a chce sa mu takýmto konaním pomstiť. To, že matka poskytuje svojej dcére nadštandardnú stravu, život a bývanie nemožno chápať ako odôvodnené potreby. Matka mu navyše neumožňuje styk s maloletou. Matka prevádzkuje tri zubné ambulancie v Michalovciach, v Bratislave a vo Veľkej Británii. Ak by z týchto ambulancií nezarobila viac ako v pracovnom pomere, tak by tieto ambulancie určite neprevádzkovala a nepodnikala by. Nevlastní žiadnu nehnuteľnosť ani iné hodnotné huteľné veci. Pracuje ako robotník vo Švajčiarsku, kde mu jeho mzda vychádza akurát na zabezpečenie ubytovania a výdavkov na prácu a život. Nie je v jeho možnostiach a schopnostiach prispievať na výživu maloletej vyššou sumou. Ak by sa vrátil na Slovensko, nemal by kde bývať a nemohol by prispievať na výživu maloletej ani sumou 150 Eur, ako je tomu doteraz. Z písomného vyjadrenia otca preloženého jeho právnym zástupcom na pojednávaní dňa 13.10.2021 súd zistil, že otec býval v rozhodnom období sám v dva a pol izbovom byte vo Švajčiarsku. Od marca 2019 prispieval na výživu maloletej sumou 70 Eur mesačne a v danom období jej kúpil oblečenie. Nemal žiadnu inú vyživovaciu povinnosť. Potvrdil, že v Anglicku predal nehnuteľnosť, ktorá bola v jeho výlučnom vlastníctve. Nie je pravda, že sa pohádali ohľadom rozvodu, ale ich hádka vznikla na základe financií z dôvodu, že matka si svojvoľne vybrala zo spoločného účtu v Lloyds Banke, kde on poukázal sumu vo výške 1 800 libier na platbu hypotéky v Anglicku za dom a ona tie peniaze bez jeho vedomia vybrala z účtu a zaplatila si dovolenku v Taliansku. V tom období meškal štyri mesiace s platbou za hypotéku, matka prestala platiť jeho a ich spoločné pohľadávky. Prídavky na maloletú poslal s omeškaním z dôvodu, že matka ho všade zablokovala a nemal sa ako dopátrať k číslu účtu, na ktorý by mohol poukazovať prídavky pre jeho dcéru. Ako náhle sa dostal k číslu účtu, hneď peniaze pre svoju dcéru odoslal. Nemá dôvod zdržiavať peniaze, ktoré patria jeho dcére. V danom čase zaplatil iba v období 9/19 až 11/19 splátky vo VÚB banke. Ďalej uviedol, že matka mu svojvoľne bráni v styku s dcérou, o ktorú sa vždy vzorne staral po dobu prvých sedem rokov jej života pokiaľ matka pracovala. Veľmi rád by sa stretával s dcérou a kúpil jej darček, prispieval na školské potreby, ale nemá možnosť sa s ňou stretnúť, aby sa jej opýtal ako sa má, ako sa jej darí a čo potrebuje. Matka podala na neho návrh na zákaz priblíženia k maloletej a obmedzila mu styk či cez internetové siete alebo len na zavolanie. Stále žiada vyššie výživné, ako je schopný prispieť. Taktiež s ním nespolupracuje, čo sa týka nároku na vybavenie rodinných prídavkov vo Švajčiarsku. Jeho príjem za posledné tri mesiace činil: 3 039 CHF vo februári 2020, v januári 2020 činil 2618,15 CHF a v decembri 2019 činil 2 304,40 CHF. Jeho pravidelné výdavky sú nasledovné: 70 Eur mesačne výživné, 900 CHF nájomné za izbu mesačne, 600 CHF strava, lieky, ošatenie a obuv, 258,35 CHF za povinné zdravotné poistenie, 210,35 libier pôžička v Anglicku + 19 libier poplatok za kartu, 150 libier kreditka Halifax + 17 libier poplatok za kartu, 517 CHF ročne povinný poplatok za rádio a TV, 40 CHF ročne diaľničná známka, 600 CHF ročne cestná daň, 690 CHF ročne vstupenka do posilňovne (navštevuje kvôli zdeformovanej

chrbtici, má posunutý stavec 7 mm do brušnej dutiny, z toho dôvodu musí posilňovať chrbtové svalstvo a robiť špeciálne cviky na ťažovanie).

4. Z rozsudku Okresného súdu Michalovce č.k. 23P/155/2019-342 zo dňa 30.6.2020 súd prvej inštancie zistil, že manželstvo rodičov maloletej bolo právoplatne rozvedené, a že na čas po rozvoje bola schválená dohoda rodičov o úprave rodičovských práv a povinností k maloletej, v zmysle ktorej bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky, otec bol zaviazaný prispievať matke na výživu maloletej sumou 150 Eur mesačne od právoplatnosti rozsudku do budúca a na žiadosť rodičov stretávanie sa otca s maloletou nebolo upravené. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 7.7.2021.

5. Z výplatných pásov matky za obdobie január 2019 až december 2019 súd zistil, že jej priemerný čistý mesačný zárobok činil 472,34 Eur. V mesiaci január 2020 jej priemerný čistý mesačný zárobok činil 524,26 Eur. Z výpisu Daňového priznania OV. s.r.o. za rok 2018 zistil, že základ dane činil 17.852,17 Eur. Súčet výnosov z hospodárskej činnosti je 176 474,26 Eur, súčet nákladov činí 159 770,20 Eur, výsledok hospodárenia za účtovné obdobie pred zdanením činí 16 704,06 Eur. Z účtovnej závierky Q. H. N., s.r.o. za rok 2018 zistil, že výsledok hospodárenia za účtovné obdobie po zdanení činil 15.017 Eur. Z výpisu Daňového priznania Q. H. N., s.r.o. za rok 2019 zistil, že základ dane činil 29.983,28 Eur. Z účtovnej závierky Q. H. N., s.r.o. za rok 2019 zistil, že výsledok hospodárenia za účtovné obdobie po zdanení činil 27.318 Eur. Z výpisu Daňového priznania Q. H. N., s.r.o. za rok 2020 zistil, že základ dane činil 5.268,27 Eur. Z účtovnej závierky Q. H. N., s.r.o. za rok 2020 zistil, že výsledok hospodárenia za účtovné obdobie po zdanení činil 3.726 Eur. Z oznámenia manažérky Q. H. N., s.r.o. zo dňa 10.3.2020 zistil, že daňové zúčtovanie za rok 2018 vykázalo stratu 6.738 libier, obrát činil 38.287 libier, náklady činili 45.025 libier. Daňové zúčtovanie za rok 2019 vykázalo stratu 27.634 libier, obrát činil 54.295 libier a náklady činili 81.929 libier.

6. Z uznesenia tunajšieho súdu zo dňa 25.2.2020, číslo konania 19C 5/2020-25 súd zistil, že otec maloletej mal uložený zákaz priblíženia sa k matke maloletej na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov, a to do právoplatného skončenia konania o zákaz priblíženia sa k matke.

7. Z potvrdení predložených matkou na č.l. 55 - č.l. 58 súd zistil, že matka uhrádza mesačné poplatky za vodu 100 Eur, elektrinu 90 Eur a plyn 160 Eur. Splátka hypotekárneho úveru činí 1.067,22 Eur mesačne, pohľadávka spotrebného úveru za JQ.a vo VÚB činí 290,81 Eur, mesačná splátka spotrebného úveru za Z. I. v Slovenskej sporiteľni činí 306,85 Eur. Z rozpisu mesačných výdavkov na maloletú zistil, že maloletá sa stravuje za 280 Eur (v škole za 70 Eur, doma za 150 Eur, desiata a olovrant 3 x 20 dní za 60 Eur), oblečenie bločky v hodnote 550,03 Eur za tri mesiace (183 Eur mesačne), školské potreby spolu 100 Eur mesačne, krúžky tanečná, plavecký, joga 20 Eur mesačne, od septembra 2020 anglický jazyk 30 Eur mesačne, spolu 50 Eur mesačne, kozmetika vo výške 60 Eur mesačne, lieky 20 Eur mesačne, spolu 80 Eur mesačne, náklady na bývanie polovica nákladov 864 Eur mesačne, ostatné výdavky, vreckové 40 Eur, knihy, časopisy 30 Eur, mobil 40 Eur, spolu 110 Eur mesačne.

8. Z opisov mzdových listov otca za obdobie august 2019 až jún 2020 súd zistil, že čistý mesačný zárobok otca činil 3.348,98 CHF v mesiaci august 2019, 3.084,60 CHF v septembri 2019, 3.495,50 CHF v októbri 2019, 2.504,40 CHF v novembri 2019, 2.618,15 CHF v decembri 2019, 3.039,20 CHF v januári 2020, 5.085,85 CHF vo februári 2020, 3.079,20 CHF v marci 2020, 3.317,10 CHF v apríli 2020, 2.556,80 CHF v máji 2020, a 2,898,25 CHF v júni 2020. Z nájomnej zmluvy otca z 1.7.2019 a z dokladov o úhrade nájomného zistil, že otec uhrádza mesačne nájomné vo výške 900 CHF od 1.7.2019. Z dokladov o úhrade internetu zistil, že otec uhrádza mesačne poplatok za internet 45 CHF, ročný poplatok za televíziu 517,10 CHF a zdravotné poistenie vo výške 258,35 CHF mesačne. Z výpisov z účtu otca v Slovenskej sporiteľni, týkajúcich sa úhrady výživného na maloletú zistil, že otec v mesiaci november 2019, december 2019, január 2020, február 2020, marec 2020, apríl 2020, máj 2020 a jún 2020 uhradil v jednotlivých mesiacoch po 70 Eur (8x70 Eur).

9. Zistený skutočný stav súd posúdil podľa § 62 ods. 1-5, § 75 ods.1, § 78 ods. 1 a 3 zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine a dospel k záveru, že návrh matky na určenie výživného je dôvodný od podania návrhu do právoplatnosti rozvodu manželstva. Mal preukázané, že rodičia maloletej nežijú v spoločnej domácnosti od marca 2019, kedy otec odišiel do zahraničia za prácou a na výživu maloletej od uvedenej doby

prispel iba osem krát po 70 Eur mesačne, spolu 560 Eur a raz jej kúpil oblečenie a sladkosti. Dňa 7.7.2020 otec poslal matke rodinné prídavky na maloletú, ktoré mu boli vyplatené vo Švajčiarsku vo výške 2 025 Eur, pričom tieto matke vyplatil v čase rozvodového konania až po upozornení sudkyňou. Od doby, odkedy rodičia nežijú v spoločnej domácnosti, starostlivosť o maloletú dcéru zabezpečovala a aj toho času zabezpečuje výlučne matka a zabezpečuje všetky jej potreby, otec na domácnosť neprispieva. V rámci toho konania matka uvádzala, že mesačné náklady na maloletú dcéru v období od 16.8.2019 do 7.7.2020 činili 1.667 Eur. V návrhu na rozvod manželstva matka uvádzala, že výdavky na maloletú sú spolu 380 Eur (strava 90 Eur, ošatenie 100 Eur, hygienické potreby 50 Eur, vitamíny 40 Eur, mimoškolské aktivity 50 Eur, hračky 30 Eur a vreckové 20 Eur). Výdavky prezentované v priebehu tohto konania vo výške 1.667 Eur súd považuje za neopodstatnené. Za odôvodnené súd považuje výdavky v pôvodne uplatnenej výške 380 Eur, plus náklady na bývanie maloletej vo výške 115 Eur, ako aj poplatok za návštevu školského klubu vo výške 10 Eur. Spolu tak odôvodnené výdavky maloletej predstavujú sumu 505 Eur mesačne. Podľa názoru súdu, je v možnostiach a schopnostiach otca prisievať na výživu maloletej za obdobie od 19.8.2019, t. j. odo dňa podania návrhu do 7.7.2020, do právoplatnosti rozvodu manželstva rodičov maloletej sumou 505 Eur mesačne. Táto suma zodpovedá zárobkovým možnostiam a schopnostiam obidvoch rodičov, ako aj odôvodneným potrebám maloletej. Ako bolo v konaní zistené, otec v uvedenom období riadne pracoval v zahraničí a mal pravidelný príjem, v období august - december 2019 v sume 3.010,32 CHF netto a v období január 2020 až jún 2020 v sume 3.329,4 CHF netto. Matka v tomto období pracovala s priemerným čistým mesačným zárobkom vo výške 472,05 Eur a taktiež vykazovala v roku 2019 zisk z podnikateľskej činnosti vo výške 27.318 Eur a v roku 2020 výsledok hospodárenia za účtovné obdobie po zdanení činil 3.726 Eur. O tom, že príjmové a majetkové pomery otca boli v predmetnom období nadštandardné svedčí aj to, že otec v priebehu rozvodového konania predal nehnuteľnosť v Anglicku za sumu 86.000 Eur, čo potvrdil vo svojom písomnom vyjadrení. Súd prihliadol aj na skutočnosť, že osobnú starostlivosť o maloletú zabezpečovala a aj naďalej zabezpečuje matka, vrátane všetkých výdavkov spojených s návštevou školy, ošatením, obuvou, stravou a s návštevou krúžkov a výletov. V tomto období otec nemal žiadnu inú vyživovaciu povinnosť, matka mala ďalšiu vyživovaciu povinnosť k synovi z predchádzajúceho manželstva. Dlhné výživné za obdobie od 19.8.2019 do 7.7.2020 v sume 5.109,03 Eur uložil otcovi zaplatiť v piatich 1.021,80 eurových splátkach, splatných s bežným výživným, pod následkami straty výhody splátok s tým, že prvá splátka je splatná 15-tým dňom nasledujúceho mesiaca od právoplatnosti rozsudku. Súd od celkovej sumy dlžného výživného odpočítal sumu 560 Eur, ktorou otec v uvedenom období prispel na výživu maloletej. Vyplatenie sumy 2.025 Eur matke v júli 2020 nevzal do úvahy, nakoľko sa jedná o rodinné prídavky, ktoré sú štátnymi sociálnymi dávkami a tieto nie je možné započítať do výživného. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP a ich náhradu účastníkom nepriznal.

10. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie otec s návrhom, aby ho odvolací súd zmenil tak, že zamietne návrh matky na určenie výživného. Namietal, že súd určil výživné od podania návrhu na rozvod manželstva, aj keď matka v tomto návrhu neuvádza žiadne skutočnosti, ani dôvody pre jeho priznanie, a to napriek tomu, že bola právne zastúpená advokátom. Poznamenal, že v rozvodovom konaní by bol návrh matky na určenie výživného zamietnutý. Vyjadril názor, že nešlo o samostatný návrh, pretože nespĺňal podstatné náležitosti. Až na prvom pojednávaní dňa 3.3.2020 matka uviedla, že trvá na určení výživného od podania návrhu na rozvod manželstva a až týmto momentom vzniklo samostatné konanie o určení výživného. Na druhej strane súd dostatočne neodôvodnil, prečo priznal matke výživné od podania návrhu na rozvod. Má za to, že súd dostatočne neskúmal príjmy matky. Uviedol, že súd mal v tomto smere aplikovať § 63 ods. 2 Zák. o rodine a pri určení výživného vychádzať z toho, že príjem matky predstavuje 20 násobok sumy životného minima. Namietal, že súd náležite neskúmal, ktoré výdavky matky bolo potrebné vynaložiť na podnikateľskú činnosť. Poukázal na to, že matka prevádzkuje 3 zubné ambulancie a má vysoké výnosy. Ak by z toho nezarobila viac, ako v pracovnom pomere, tak by ambulancie neprevádzkovala a nepodnikala by. Citoval nález Ústavného súdu SZ z 10.7.2013 sp. zn. II. ÚS 172/2013-43 a dodal, že jeho príjmy a majetkové pomery sú niekoľkonásobne nižšie ako matkine. Konštatoval, že matke po celý čas do opustenia domácnosti pomáhal, zveľaďoval dom, pomáhal v ambulancii a aj vo výchove maloletej. Počas manželstva sa zadlžil a investoval požičané prostriedky do spoločných nehnuteľností a ambulancií matky. Podrobne opísal, akým spôsobom bol nútený opustiť spoločnú domácnosť. Zdôraznil, že nevlastní žiadnu nehnuteľnosť, ani iné hodnotné hnutelné veci, len osobné motorové vozidlo, ktoré nevyhnutne potrebuje na dochádzanie za prácou. Na Slovensku je prakticky bezdomovec. Pracuje ako robotník vo Švajčiarsku, kde mu jeho príjem akurát postačuje na ubytovanie a život. Nie je v jeho možnostiach a schopnostiach prispievať na výživu maloletej viac, ako reálne prispel. Porovnaním jednotlivých návrhov matky na určenie výživného a odlišným vyčíslením

výdavkov maloletej, dospel k záveru o účelovosti návrhu na určenie výživného s cieľom čo najviac mu uškodiť. Poznámeneal, že maloletá mala v rozhodnom období 8 rokov a navštevovala základnú školu v mieste svojho bydliska v Michalovciach. Potvrdil, že predal dom v Anglicku, no nemal z toho zisk, pretože musel vyplatiť hypotéku poskytnutú na kúpu tejto nehnuteľnosti a ďalšie dlhy zobraté za účelom zariadenia ambulancie matky v Anglicku, ktoré mu počas manželstva vznikli. Uviedol, že jeho príjem nie je možné považovať za nadštandardný, pretože vo Švajčiarsku má vysoké pravidelné nevyhnutné výdavky spolu vo výške 3.224,41 CHF. Jeho príjem vo Švajčiarsku patrí medzi najnižšie v krajine a nedosahuje ani úroveň životného minima. Záverom poukázal na to, že matka s ním v konaní o rozvod manželstva uzavrela rodičovskú dohodu, kde súhlasila s určením výživného na 150 Eur mesačne od právoplatnosti výroku o rozvod manželstva do budúcnosti. Pri schvaľovaní tejto dohody sa pritom vychádzalo z rovnakých pomerov, z akých sa vychádzalo aj v tomto konaní. Ak by táto dohoda nebola v záujme maloletej a nepostačovala by na uspokojovanie potrieb maloletej, súd by ju nebol schválil. Určenie výživného na 505 Eur mesačne za obdobie pred rozvodom manželstva preto považuje v príkrom rozpore s doktrínou legitímneho očakávania, a teda s rovnakým rozhodnutím v skutkovo obdobných prípadoch. Nepoprel, že štátne dávky nemajú nahrádzať výživné, namietal však, že súd vôbec nezohľadnil, že matke v rozhodnom období pripadlo na výživu maloletej z týchto dávok cca 200 Eur na každý mesiac. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 19.3.2018 sp. zn. 3Cdo 88/2017, v ktorom sa konštatuje, že i keď vyplácanie prídavkov na deti nenahrádza plnenie vyživovacej povinnosti rodiča, predsa len úradmi vyplácané rodičovské prídavky môžu sčasti uhradiť odôvodnené potreby maloletého dieťaťa. Súd musí pri určovaní výšky výživného na maloleté dieťa prihliadať aj na to, do akej miery sú potreby maloletej hradené z týchto zdrojov. Namietal aj spôsob zaplataenia dlhu na výživnom so zreteľom na to, že vo Švajčiarsku prežíva z mesiaca na mesiac a matke prispieval v rozhodnom období podľa svojich možností.

11. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhol potvrdiť rozsudok ako vecne správny a dôvodný. Dodal, že životná úroveň dieťaťa musí byť porovnateľná so životnou úrovňou rodičov, ktorí takýto status musia maloletej zabezpečiť už len so zreteľom na skutočnosť, že v prípade spolužitia rodičov, by toto postavenie dieťaťa zákonite patrilo.

12. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu kolízneho opatrovníka zotrval na svojom odvolaní a jeho dôvodoch. Zopakoval, že nie je v jeho možnostiach a schopnostiach prispievať matke na výživu maloletej v určenej sume.

13. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhla potvrdiť napadnutý rozsudok ako vecne správny a zároveň si uplatnila nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Uviedla, že je výlučne v právomoci súdu rozhodnúť, či sa dlžným výživným, ktoré bolo riadne uplatnené v návrhu na rozvod, bude zaoberať priamo v konaní o rozvod, alebo ho vyčlení na samostatné konanie. Skutočnosť, že žiadala o určenie výživného od podania návrhu na rozvod, bolo jednoznačné z návrhu na rozvod. Na podporu svojich tvrdení poukázala na uznesenie Ústavného súdu SR z 28.3.2018 sp. zn. I. ÚS 99/2018. Poprela, že by boli ňou uplatnené výdavky na maloleťu prehnané. Každý jeden výdavok doložila listinnými dôkazmi. Pokiaľ ide o jej príjmy, v priebehu konania doložila všetky potrebné podklady na zhodnotenie svojich pomerov. Pripustila, že má vysoké príjmy, tie nikdy nezatajovala, no dodala, že ju stoja enormné psychické, aj fyzické úsilie, čas, vzdelávanie, náklady a obetovanie sa. Zdôraznila, že podstatou tohto konania nie je výška jej príjmu, keďže maloletá je v jej osobnej starostlivosti a plne sa jej venuje, ale príjem otca a jeho prispievanie na potreby maloletej. Záujmom otca je uspokojovať si vlastné potreby a nie potreby maloletej, na ktorú za takmer celý rok prispel len 560 Eur. Poukázala na to, ako sa otec (ne)venoval maloletej ešte počas toho, ako žili v spoločnej domácnosti, aký život otec žil na jej úkor. Poprela, aby otec investoval nejaké prostriedky, alebo čas do jej podnikania, do rodinného domu, alebo do spoločnej domácnosti, či starostlivosti o maloleťu. Počas trvania manželstva bola práve ona tou jedinou zarábajúcou osobou a živiteľkou. Z domu odchádzal plne nabalený. Zobral si dva úvery na svoje meno na Slovensku, ale výhradne na svoje vlastné osobné potreby a ich splácanie ponechal na ňu. Okrem toho za neho spláca nemalé úvery v zahraničí, ktoré si tiež vzal na svoje osobné potreby. Aby nemusela tieto úvery už splácať, súhlasila s navrhovaným výživným v konaní o rozvod, aby sa ich manželstvo čo najrýchlejšie právne skončilo. Pokiaľ otec tvrdí, že v rozhodnom období nevlastnil žiadne nehnuteľné veci, ani hodnotné hnutelné veci, poukázala na to, že otec predal rodinný dom v Anglicku za 132.000,- libier, z ktorých si banka stiahla 58.772,75 libier na zvyšok úveru a otcovi ostalo na účte 73.227,25 libier, čo je v prepočte cca 84.000,- Eur. Potvrďuje to výpis z bankového účtu, z ktorého vyplýva, že dňa 27.9.2019 bola otcovi pripísaná na účet v Anglicku suma 71.981,45 libier. Otec bol v

tom čase aj vlastníkom osobného motorového vozidla Ford Focus, ktoré ju donútil prepísať na neho počas trvania manželstva, otec toto auto predal a kúpil si nové Audi Q5 hneď po rozvoze. Otec teda zavádza, ak tvrdí, že je nemajetný a naozaj iba „prežíva“. Poprela, že by otec prispieval dobrovoľne na výživu maloletej 70 Eur mesačne hneď, ako opustil spoločnú domácnosť. V tejto súvislosti poukázala na to, že otec odišiel zo spoločnej domácnosti v marci 2019, keď zarábal 3.300,- eur a prvá platba za výživné prišla až dňa 18.11.2019, a to až na dôrazné apelovanie súdu na pojednávaní. Uviedla, že voči otcovi boli vedené trestné, priestupkové aj civilné konanie. Prostriedky z rodinných prídavkov nemala k dispozícii, pretože jej ich otec vyplatil až 7.7.2020, ale zase po opakovanom apelovaní súdu. Má za to, že takto vyplatené prídavky sa do výživného nezapočítavajú. K výdavkom otca na bývanie v sume 900 CHF poukázala na to, že si sám prenajíma 2,5 izbový byt, pretože je zvyknutý na luxus a odmieta bývať s kolegami kamarátmi, kedy by si vedel tieto náklady znížiť. Keby otec naozaj „prežíval“, ako tvrdí, určite by si neplatil tak nákladné bývanie a radšej by mohol dopriať maloletej. Aj keď na Slovensku nie je zákonom upravený spôsob výpočtu výživného na maloleté dieťa, súdna prax si zaužívala pomôcku, ktorú majú aj iné krajiny. U nás je založená na matematickom výpočte výživného, pričom maloletá spadá do prvej kategórie (od narodenia do skončenia základnej školy), v ktorej má výživné predstavovať 20 % z čistého príjmu rodiča. V danom prípade by tak pri príjme otca 3.300,- Eur mesačne, malo výživné pre maloletú predstavovať 660 Eur mesačne, pričom táto suma ešte nezahŕňa ani štátne sociálne dávky, ktoré otec poberal na maloletú vo Švajčiarsku. Záverom zdôraznila, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov, a že pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

14. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k vyjadreniu otca navrhol potvrdiť napadnutý rozsudok ako vecne správny.

15. Matka vo vyjadrení k vyjadreniu otca k vyjadreniu kolízneho opatrovníka zotrvala na svojich doterajších podaniach.

16. Ďalšie vyjadrenia neboli podané.

17. Konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých sa prejednávajú a rozhodujú podľa Zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“).

18. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

19. Podľa § 388 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

20. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie aj s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 65 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario v rozsahu danom § 66 CMP v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné zmeniť podľa § 388 CSP, lebo nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

21. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Podľa ods. 5 citovaného ustanovenia výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

22. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

23. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

24. Odvolací súd po dôslednom oboznámení sa so spisovým materiálom dospel k záveru, že súd prvej inštancie riadne zistil skutočný stav veci (§ 25 a § 36 CMP) a správne vymedzil obdobie, za ktoré určoval výživné od otca pre maloletú M. od 19.8.2019 do 6.7.2020. Z návrhu matky na rozvod manželstva podaného na súde dňa 19.8.2019 je zrejmé, že žiadala rozviesť manželstvo, zveriť maloletú M. do svojej osobnej starostlivosti a určiť výživné od otca pre maloletú na 300 Eur mesačne od podania návrhu. Vzhľadom k tomu, že súd môže v konaní o rozvod manželstva rozhodovať o výživnom len od právoplatnosti výroku o rozvod manželstva, súd prvej inštancie postupoval správne, ak takto riadne uplatnený návrh matky vylúčil na samostatné konanie o určenie výživného. Pokiaľ otec tvrdil, že matka riadne neuplatnila návrh na určenie výživného, odvolací súd poukazuje na to, že súdy v konaniach vo veciach starostlivosti o maloletých nie sú viazané návrhmi a okamih rozhodný pre určenie výživného v predrozvodovej úprave určujú sami podľa výsledkov vykonaného dokazovania a zákonných kritérií. Z obsahu návrhu matky podaného dňa 19.8.2019, ako i z vykonaného dokazovania je zrejmé, že už v čase podania návrhu na rozvod manželstva boli splnené podmienky pre priznanie výživného pre maloletú, pretože otec ako povinný z vyživovacej povinnosti odišiel zo spoločnej domácnosti a neprispieval na potreby maloletej žiadnym spôsobom. Za deň začatia konania o určenie výživného, a teda aj za deň uplatnenia nároku je v danej veci aj podľa názoru odvolacieho súdu potrebné považovať deň, kedy bol súdu doručený návrh matky na rozvod manželstva, ktorý v sebe zahŕňal aj samostatný návrh na určenie výživného od podania návrhu (19.8.2019), a nie deň, kedy matka tento svoj návrh zopakovala na pojednávaní a súd ho vylúčil na samostatné konanie. Ani samotná skutočnosť, že súd sa rozhodol návrh matky na určenie výživného pred rozvodom manželstva vylúčiť na samostatné konanie až dodatočne na pojednávaní, nič nemení na závere, že konanie o určenie výživného pre maloletú M. začalo podaním návrhu na rozvod na súd, a že od tohto dňa maloletej patrilo výživné. Z uvedených dôvodov matka nemusela preukazovať dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by mal súd aplikovať § 77 ods. 1 Zák. o rodine, ako sa domáhal otec maloletej. Odvolací súd ale na rozdiel od súdu prvej inštancie ohraničil koniec vyživovacej povinnosti otca v predrozvodovej úprave dňom 6.7.2020, pretože 7.7.2020 už nadobudol právoplatnosť výrok o rozvode manželstva a od tohto dátumu už platila iná právna úprava výživného, než do rozvodu manželstva.

25. Súd prvej inštancie rovnako postupoval správne, ak považoval za neopodstatnené matkou vyčíslené výdavky na maloletú v sume až 1.667,- Eur a tieto uznal v sume 505 Eur mesačne, na ktorú aj určil výživné. Matka tento právny názor súdu prvej inštancie v odvolacom konaní nenamietala a proti rozsudku sa neodvolala. Pravidelné odôvodnené potreby maloletej M. v sume 505 Eur zahŕňajúce bývanie, školský poplatok, stravu, hygienu, ošatenie, doplnky výživy, mimoškolské aktivity a hračky, nie je možné považovať za nadhodnotené, pretože zodpovedajú veku maloletej, ako aj životnej úrovni, na ktorú bola zvyknutá počas doby, keď žila s rodičmi v spoločnej domácnosti. Z uvedených dôvodov aj odvolací súd vychádzal z toho, že pravidelne sa vyskytujúce odôvodnené potreby maloletej predstavujú 505 Eur mesačne. Súd prvej inštancie však nesprávne právne posúdil rodinné prídavky v sume 2.025 Eur, ktoré otec zinkasoval zo Švajčiarska na maloletú M. za rozhodné obdobie, keď ich vôbec nezal pri určovaní výživného do úvahy a ustálil tiež, že ich nemohol započítať do výživného. I keď je pravdou, že tento prídavok nie je možné považovať za plnenie vyživovacej povinnosti povinného voči oprávnenému dieťaťu, nie je ho možné úplne opomínať pri určení rozsahu výživného. Prídavok na dieťa je totiž štátnou sociálnou dávkou, ktorá je účelovo určená na zabezpečenie výchovy a výživy nezaopatreného dieťaťa, a je preto na ňu potrebné prihliadnuť pri určení výživného v tom smere, že táto dávka je spôsobilá zabezpečiť časť potrieb mal. dieťaťa, ktoré potom nemusia byť pokryté výživným zo strany rodičov. Táto dávka sa musí dostať do sféry mal. dieťaťa, nestáva sa však majetkom maloleteho. Bolo by v rozpore s účelovým určením rodinných prídavkov, ako aj v rozpore s dobrými mravmi, aby boli použité na zvyšovanie životnej úrovne či uspokojovanie potrieb rodiča. Súd je pri určovaní výšky výživného na maloleté dieťa povinný prihliadať aj na to, do akej miery sú potreby maloleteho dieťaťa hradené z dávok štátnej sociálnej podpory, nevynímajúc dávky platené zo zahraničia. V danej veci bolo preukázané, že maloletá M. bývala v období rozhodnom pre určenie výživného s matkou v rodinnom dome v Michalovciach, kde aj navštevovala základnú školu. Otec pracoval vo Švajčiarsku, kde na maloletú poberal rodinné prídavky, ktoré 7.7.2020 vyplatil matke maloletej. Skutočnosť, že rodičia spolu nežijú a jeden z nich sa zdržiava a pracuje v cudzine, nemení nič na zásade, že na zabezpečení úhrady potrieb ich maloletých detí sa majú primárne podieľať obaja rodičia. Pokiaľ sú tieto potreby hradené

aj z iných zdrojov (napríklad štátnych sociálnych), v žiadnom prípade to neznamená zánik vyživovacej povinnosti rodičov k maloletým deťom. Nesprávnym by bol názor, podľa ktorého po priznaní sociálnych dávok by už maloleté dieťa nemalo mať právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov (a že by už nemalo právo na výživné zo strany rodičov). Dávky štátnej sociálnej podpory, či už sú poskytované z tuzemských alebo zahraničných zdrojov, nie sú náhradou rodinných príjmov, ale majú pomáhať riešiť (reglementovať) štátom uznávané sociálne situácie. Vo všeobecnosti platí, že štát sa podieľa na krytí nákladov na výživu a ostatných základných potrieb detí a rodín, pokiaľ to z hľadiska sociálneho a ekonomického odôvodňujú v ňom pretrvávajúce pomery. I keď povinnosť prispievať na výživu maloletých majú predovšetkým rodičia a vyplácanie prídavkov na deti nenahrádza plnenie tejto povinnosti, predsa len (aj úradmi alebo inštitúciami iných štátov) vyplácané rodinné prídavky (rodinné dávky, vyrovnávacie dávky alebo ich doplatok) môžu sčasti uhradiť odôvodnené potreby maloletého dieťaťa. Súd pri určovaní výšky výživného na maloleté dieťa musí preto prihliadať aj na to, do akej miery sú potreby maloletého hradené z takýchto zdrojov. Povinnosťou oprávnenej osoby je zabezpečiť použitie prídavku na výchovu a výživu nezaopatreného dieťaťa. Vyživovacia povinnosť si preto nemožno podľa názoru odvolacieho súdu splniť poskytnutím prídavku ako štátom vyplácanej dávky účelovo určenej. Pokiaľ teda maloletá mala v rozhodnom období pravidelné odôvodnené potreby v sume 505 Eur mesačne, časť z nich mohla a aj mala byť uspokojovaná z prídavkov na maloletú, ktoré vo Švajčiarsku otcovi na tento účel vyplatili. Po prepočítaní sumy 2.025 Eur, ktorú otec odovzdal matke 7.7.2020, a ktoré boli otcovi vyplatené práve za rozhodné obdobie, predstavoval rodinný prídavok 184 Eur mesačne (2.025:11). Bez štátnej podpory tak ostali pravidelné odôvodnené potreby maloletej v sume 321 Eur mesačne (505 Eur - 184 Eur). Následne sa odvolací súd zaoberal tým, v akej miere sú rodičia povinní podieľať sa na odôvodnených potrebách maloletej.

26. Pokiaľ ide o pomery otca, v konaní bolo preukázané, že od augusta 2019 do júna 2020 pracoval vo Švajčiarsku s čistým priemerným mesačným príjmom 3.184,36 CHF, čo v prepočte predstavuje približne 3.000,- Eur (kurz prevodu k 6.7.2020 činil za 1 euro 1,06 CHF). V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že i keď sa tento príjem otca javí na slovenské pomery ako nadštandardný, je potrebné zohľadniť, že otec v rozhodnom období pracoval a žil prevažne vo Švajčiarsku, kde sú ekonomické pomery, ako aj výdavky v takmer všetkých smeroch omnoho vyššie ako na Slovensku, čo aj čiastočne preukázal listinnými dôkazmi v priebehu konania. Určenie rozsahu výživného na maloleté dieťa je vždy výsledkom posúdenia vysoko individuálnych jedinečných skutkových okolností každej prejednávanej veci, nezameniteľných s okolnosťami relevantnými v iných veciach. Každé jedno rozhodnutie o výživnom na maloleté dieťa je založené na riešení čisto individuálnych otázok, ktoré nemôže byť považované za pravidlo pre iné prípady (porovnaj 5Cdo 87/2017). Pri posúdení a zhodnotení zákonom stanovených východísk na určenie výživného preto súd postupuje diferencovane v každom konkrétnom prípade a nezotrváva na určitých striktných hraniciach (k tomu porovnaj 8Cdo 50/2017). Percentuálny rozsah, podľa ktorého by sa podľa matky malo určovať výživné je len štatistickou pomôckou, nie je upravené v žiadnom slovenskom právnom predpise a nie je ani súčasťou zjednocujúcej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Súd prvej inštancie preto postupoval správne, ak neurčoval výživné podľa percentuálneho rozsahu z príjmu otca, ale svoje rozhodnutie založil na výsledkoch posúdenia vysoko individuálnych skutkových okolnostiach preskúmvanej veci. V danej veci ani nebolo možné určovať výživné podľa percentuálneho podielu výživného na príjme otca, pretože schopnosti a možnosti otca podieľať sa na výživnom pre maloletú boli vzhľadom na skutočnosť, že pracuje a žije vo Švajčiarsku určované nielen podľa jeho príjmu v zmysle druhej vety § 75 ods. 1 Zák. o rodine, ale aj podľa jeho životnej úrovne a skladby jeho výdavkov, o ktorých je všeobecne známe, že sú vo Švajčiarsku omnoho vyššie, ako na Slovensku. Odvolací súd po zohľadnení príjmu otca a jeho deklarovaných výdavkov dospel k záveru, že bolo v jeho možnostiach a schopnostiach prispievať v rozhodnom období na pravidelné potreby maloletej 321 Eur mesačne. K výdavkom otca vyčísleným v podanom odvolaní odvolací súd poukazuje na to, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov a pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Každý rodič má totiž povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu svojho dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojenie svojich vlastných potrieb. Porovnaním podaní otca týkajúcich sa jeho nepreukázaných výdavkov na stravu je zrejmé, že otec má ešte priestor na ich usmernenie do takej miery, aby bol schopný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť v určenom rozsahu, a aby výživné zodpovedalo zásade, že dieťa sa má podieľať na životnej úrovni svojich rodičov. V rozpore s touto zásadou by bolo, ak by odvolací súd vyhovel odvolaciemu návrhu otca a zamietol by návrh na určenie výživného len preto, že otec si za celé rozhodné obdobie približne 11 mesiacov mal splniť svoju vyživovaciu povinnosť formou

odovzdania rodinných prídavkov vo výške 2.025 Eur a výživného vo výške 560 Eur matke. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že otec si v odvolaní vyčíslil svoje výdavky na stravu až na nepreukázaných 820 CHF mesačne (obedy v práci 220 CHF, 600 CHF potraviny, čo predstavovalo približne 773 Eur), kým v priebehu konania si vyčíslil svoje výdavky nielen na stravu, ale aj na lieky, ošatenie a obuv len na 600 CHF mesačne. Z uvedených dôvodov otec skutočne nemá čo vyčítať matke maloletej, že aj ona v priebehu konania určitým spôsobom nadhodnocovala odôvodnené potreby maloletej. Zamietnutie návrhu na určenie výživného v zmysle odvolacieho návrhu otca by navyše znamenalo neúmerné presúvanie zodpovednosti za zdravý a prospešný vývoj maloletej na matku. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na princíp ochrany záujmov maloletého dieťaťa, kedy je súd povinný vychádzať z čl. 27 Dohovoru o právach dieťaťa zverejnených v Zbierke zákonov, z ktorého vyplýva, že sa má prihliadať na právo každého dieťaťa na životnú úroveň potrebnú pre jeho telesný, duševný a duchovný vývoj a pri skúmaní potrieb oprávneného dieťaťa je potrebné vziať do úvahy nielen potreby obvyklé a pravidelne sa vyskytujúce, ale i potreby nepravidelné alebo náhodné. Práve tieto nepravidelné a náhodné potreby maloletej, ktoré neboli matkou vyčíslené, ale ktoré nepochybne existujú, uspokojuje dobrovoľne matka a svoju vyživovaciu povinnosť si plní aj prostredníctvom osobnej starostlivosti o maloletú a starostlivosti o domácnosť, v ktorej žije a pripravuje sa na svoje budúce povolanie, v dôsledku čoho je jej vyživovacia povinnosť voči maloletej porovnateľná s tou otcovou. Keďže matka si plní svoju vyživovaciu povinnosť dobrovoľne v dostatočnom rozsahu a súd v tomto konaní rozhodoval o výživnom od otca pre maloletú, súd prvej inštancie nepochybil, ak bližšie neskúmal oprávnenosť výdavkov, ktoré si uplatňovali spoločnosti, v ktorých matka figuruje a pri hodnotení jej príjmov nevychádzal z § 63 ods. 2 Zák. o rodine, ako navrhoval otec.

27. Skutočnosť, že súd v porozvodovej úprave schválil dohodu rodičov, v zmysle ktorej bolo otcovi určené výživné na 150 Eur mesačne neznamena, že súd nemôže v tomto konaní určiť vyššie výživné, a to aj keď sa výrazne nelíšia odôvodnené potreby maloletej, ani príjmy povinných. Odvolací súd v tomto smere akcentuje, že rozvodom manželstva automaticky zaniká bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, čo predstavuje výraznú zmenu, na ktorú môžu rodičia a súdy reflektovať v porozvodovej úprave výživného pre maloleté dieťa tak, ako aj v predmetnom prípade. Odvolaciemu súdu neprislúcha hodnotiť správnosť právoplatného rozhodnutia súdu v inej veci, pričom relevantným je pre neho skutočný stav, ktorý existoval v rozhodnom období, a ten plne opodstatňoval určenie výživného od otca pre maloletú M. na sumu 321 Eur mesačne. Z uvedených dôvodov odvolací súd zmenil rozsudok tak, že zaviazal otca prispievať matke maloletej na výživu maloletej 321 Eur mesačne od 19.8.2019 do 6.7.2020 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

28. Vzhľadom k tejto zmene bolo potrebné zaoberať sa aj vznikom eventuálneho dlhu na výživnom. Za obdobie, kedy bolo určené výživné, mal otec zaplatiť 3.406,70 Eur (aliquotná časť z 321 Eur - 134,60 Eur za 13 dní augusta 2019, suma 3.210 Eur za 10 mesiacov september 2019 až jún 2020 a aliquotná časť z 321 Eur - 62,10 Eur za 6 dní júla 2020), a keďže zaplatil matke len 560 Eur, vznikol mu tak dlh na výživnom v sume 2.846,70 Eur, ktorú ho odvolací súd zaviazal zaplatiť matke maloletej do 60 dní od právoplatnosti rozsudku. Takto upravená splatnosť dlhu na výživnom umožní efektívne využitie prostriedkov v prospech maloletej. V tomto smere odvolací súd uvádza, že otec sa na možnosť určenia výživného na minimálne 300 Eur mesačne mohol a mal pripraviť už od momentu oboznámenia sa s návrhom na rozvod manželstva, kde si matka pôvodne túto sumu uplatňovala. Ak by si otec odkladal aspoň 85 Eur mesačne už od januára 2020 nad reálne čiastky, ktorými prispieval na výživu maloletej, za 34 mesiacov (do októbra 2022, kedy rozhoduje odvolací súd) by si našetril na celý dlh na výživnom. Takto upravená splatnosť dlhu na výživnom spĺňa účel výživného, umožní jeho zaplatenie v krátkej dobe a zároveň reflektuje na príjmové a majetkové pomery otca preukázané v konaní. Pre úplnosť je potrebné dodať, že rozsudky o výživnom sú vykonateľné ich dorúčením (§ 44 CMP), čím zákonodarca opätovne zdôrazňuje prioritu plnenia výživného vo vzťahu k iným záväzkom povinného.

29. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

30. Podľa § 55 CMP, súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

31. Odvolací súd nepriznal matke nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pretože v konaniach vo veciach starostlivosti súdu o maloletých nemá podľa § 52 CMP žiaden z účastníkov právo na náhradu

trov konania. Odvolanie otca bolo navyše čiastočne dôvodné, pričom zo spisu nevyplývajú žiadne okolnosti, ktoré by opodstatňovali priznanie nároku na náhradu trov odvolacieho konania matke podľa § 55 CMP.

32. Toto rozhodnutie senát prijal v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je :

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania.